

El crim organitzat pren l'illa

Còrsega, violència per totes bandes

Els independentistes corsos han perdut el monopoli de les armes. Desconcerats i dividits, veuen ara com l'illa s'endinsa en una espiral de violència mafiosa amb execucions a la siciliana.

La treva indefinida anunciada dimarts passat pel Front d'Alliberament Nacional Cors (FANC—*canal habitual*—) no és cap bona notícia, ni per als independentistes ni per a l'estat francès. Ha posat en evidència, d'una banda, la profunda divisió que s'estava efectuant al si del nacionalisme cors, i de l'altra, la impotència del govern de Michel Rocard a l'hora de trobar solucions institucionals que responguin a la complexa problemàtica de l'illa sense renunciar a l'"insolubilitat de la República".

El portaveu del FANC—*canal habitual*— anunciava prop de Bastia, i per primer cop sense armes a la mà, "la congelació total de les accions militars" durant un període "limitat en el temps", —d'uns 45 dies especulen alguns observadors—. Fins ara ja havien estat aplicades diverses treves, però es mantenen, segons el curs de les negociacions o la capacitat organitzativa, una mena de "serveis mínims" de la violència: accions simbòliques contra edificis públics o zones residencials. La importància d'aquest darrer comunicat rau, doncs, en el mot *total*, és a dir, que l'organització es desvincula fins a nova ordre de qualsevol atemptat que tingui lloc a l'illa.

La decisió tàctica del grup armat es destina, diu, a demostrar la força política del moviment que denuncia els qui alimenten ideologies arcaïques i crida "a la unió per construir una Còrsega nova en la transparència i la democràcia". Però es tracta sobretot de crear un buit a fi d'aclarir la divisió entre els *oficials* i el FANC—*històric*— i fugir de l'amalgama creada per la premsa francesa aquestes darreres setmanes entre l'independentisme i els assassinats crapulosos que han apropiat el clanisme cors als mètodes de la màfia siciliana.

Ja fa més de tres mesos que els 250.000 habitants de Còrsega viuen amb la tragèdia d'una criminalitat organitzada que

s'accelera confusament fins a límits insospitats: atracaments, extorsions, incendis i agressions físiques ocupen quotidianament les columnes dels diaris locals. El 26 de setembre moria Charles Grossetti, alcalde de Grosseto-Prugna. El 20 de desembre peria inexplicablement Lucien Tirolini, víctima d'onze bales quan sortia de la Cambra Regional d'Agricultura que presidia a Ajaccio; Emile Mocchi, el batlle de Propiano, que l'acompanyava, en va resultar ferit. El vespre de cap d'any, Paul Mariani, 59 anys, alcalde socialista de Soveria, moria també en la foscor sota l'impacte de les bales davant el seu domicili, poc després que s'apaguessin tots els llums del poble. Cap d'aquests assassinats no ha estat reivindicat pels nacionalistes, que han denunciat públicament uns crims que legitimen el reforçament de la repressió. A més, l'alcalde de Soveria havia estat elegit amb els vots dels nacionalistes, cosa que debilita encara més les hipòtesis simplistes o interessades que relacionen gangsterisme i lluita armada. Amb això, la llei del silenci arrelada a la tradició corsa ha fet que, malgrat tot el desplegament policíac, la investigació resulti fins avui infructuosa.

D'altra banda, tot i el secret que envolta l'afer a França, EL TEMPS ha rebut de fonts absolutament fidedignes la notícia que François Retali, 83 anys, antic batlle de Costa en Balagna, ha desaparegut des del dilluns 7 de gener. Hem confirmat que l'endemà els bombers de Bastia van trobar el seu cotxe submergit en el mar, a alguns metres de la platja.

EL PROJECTE JOXE: EL CATALITZADOR

Els sagnants esdeveniments enumerats —i només són els més significatius— s'amunteguen poc després que l'Assemblea Nacional francesa adoptés, en primera lectura, el polèmic projecte d'esta-

tut per a Còrsega. El projecte Joxe inclou el reconeixement del "poble cors com a component del poble francès" i dota l'illa d'un consell executiu amb competències legislatives i fiscals particulars, a més d'introduir un nou codi electoral que podria acabar amb els escandalosos fraus que s'han anat repetint fins avui.

L'operació resulta perillosa perquè la primera adopció del projecte té l'inconvenient de no satisfer ningú i revifar el gangsterisme i la provocació violenta a l'illa de l'emperador Napoleó. Molts diputats parisencs, de dreta i esquerra, hi veuen l'inici d'un procés de "desarticulació de la República indivisible", tot i que els socialistes contraris a l'estatut van sotmetre's a la disciplina de vot; mentre que els comunistes el consideren massa centralista i critiquen que no s'hi oficialitzi la llengua corsa. El projecte es va adoptar, tanmateix, amb 263 vots socialistes, 5 de la Unió per a la Democràcia Francesa (UDF, centre) i 7 no inscrits. Entre els 45 abstencionistes hi havia Jacques Farran, diputat centrista de Catalunya del Nord.

A l'illa, atorgant competències a l'assemblea regional, el ministre d'Interior s'ha posat d'esquena a una gran part dels polítics, com també als clans i les famílies de característiques mafioses que fins ara prosperaven gràcies a la protecció i els *ulls grossos* de la metròpoli. Reconeixent el poble cors de manera incoherent i condicionada, sense reforma de la Constitució, i refusant d'enfrontar-se clarament amb el sistema clanicista i l'especulació financera que desfiguren Còrsega, Pierre Joxe topa també amb l'oposició de la majoria de nacionalistes.

LA DIVISIÓ DEL NACIONALISME

En tot cas, el projecte d'estatut i la crudescència de la guerra dels clans hau-

Efectes de la "Nit blava".

ARKIU

ran tingut el mèrit d'haver aconseguit dividir irreversiblement el moviment nacionalista que fins fa poc només constava de dues grans famílies, molt sovint coalitzades: els autonomistes de l'Unione di u Populu Corsu (UPC) i els independentistes d'A Cuncolta Naziunalista.

Ja fa un any, amb els primers posicionaments respecte al projecte, apareixia l'Accolta Naziunali Corsa (ANC), crítics amb l'estratègia negociadora del FANC i A Cuncolta Naziunalista i partidaris d'una "intensificació de la relació de forces".

L'estiu passat apareixia també un grup armat diferenciat del FANC: l'Exèrcit d'Alliberament Nacional de Còrsega (EANC) que va ser criticat pel conjunt dels nacionalistes com a "temptativa desestabilitzadora" i "grup de nacionalistes sincers manipulats pels clans". L'EANC ha deixat d'actuar.

L'octubre del 90, Alain Orsoni, Leo Battesti, D. Bianchi, Yves Stella, J.L. Antonelli i José Pietri dimiteixen de l'executiva d'A Cuncolta per fundar més tard el Muvimentu per l'Autodeterminazione (MPA) en una assemblea constitutiva de 300 militants. La creació del MPA respon a una crida del FANC per la constitució d'un ampli moviment popular al si del qual totes les sensibilitats puguin expressar-se, cosa que desperta dures crítiques d'A Cuncolta al canal habitual del FANC.

A mitjan novembre, doncs, quatre-cents homes armats realitzaven una espectacular conferència de premsa proclamant-se membres del FANC-històric i afirmant-se com els "únics representants del moviment polític-militar". El grup amenaçava el govern francès "d'assumir les seves responsabilitats pels mitjans apropiats" si no s'engegava "una veritable política de des-

colonització".

El 2 de gener, els *històrics* complien la promesa amb l'anomenada *Nit blava* durant la qual es van volar seixanta edificis en sis operacions repartides sobre tot el territori.

Mentrestant apareixien en altres llocs grafitis amb la R de Resistenza prop de construccions volades. El grup Resistenza es declarà poc després "solidari de totes les estructures polítiques, sindicals o associatives d'alliberament nacional" i demanà que se superin les divergències passades actuals".

I per si era poc, dissabte de la setmana passada una vintena d'homes armats i emascarats reivindicaven a la premsa una sèrie d'atemptats sota l'apel·lació "A droga basta" i anunciaven una "guerra sense pietat als traficants de droga, corsos o estrangers".

Univers Bertrana